

145 letih, torej leta 2075, na 10 milijard. Kake pa bodo razmere tedaj, zna le Bog.

Nikakor pa ne smemo misliti, da je ta velikanski porast prebivalstva vzne mirljiv v primeru s površino naše zemlje. Površina zemlje znaša 510 milijonov kvadratnih kilometrov. Ako omejimo naš račun le na trdo zemljo, ki znaša eno tretjino celotne površine, pride približno na 1 kvadratni kilometer 12 oseb.

Kako malo prideta 2 milijardi prebivalstva v poštev z ozirom na celotno površino, lahko spoznamo, ako si predstavimo, če bi bili ti dve milijardi postavljeni na enem mestu, oseba tik osebe. V tem slučaju bi stalo celotno človeštvo na površini 400 kvadratnih kilometrov, na prostoru, kakor ga zavzema n. pr. velenje mesto Berlin.

Preračunajmo še, koliko kubičnega prostora bi rabili 2 milijardi oseb, ako bi položili človeka na človeka in jih spravili v skupen zaboj. Človek zavzema toliko kubičnih decimetrov (= 1 l) prostornine, koliko kilogramov tehta. Vzemimo, visoko računano, povprečno težo človeka na 100 kg, zavzema po tem računu sedajna množina prebivalstva na zemlji skupno 200 milijard kubičnih decimetrov = 200 milijonov kubičnih metrov. To bi bil zaboj, ki bi moral biti visok 600 m in ravno toliko dolg ter širok.

V primeri s skupno velikostjo naše matere zemlje sta 2 milijardi zemeljskih otrok malenkost. To nam naj bo v tolažbo, da bodo imeli na zemlji ljudje tudi tedaj dovolj prostora, ko se bode dvignilo njih število na tri in na deset milijard.

*

Ribiški doživljaji.

Kakor lovci, imajo tudi ribiči svojo posebno latinščino, v kateri pripovedujejo večkrat v domišljiji porojene doživljaje. Ribiška kronika zaznamuje slučaje, da je ujel ribič ribo z dvema čeljustmi, dvema repoma ter sploh vsemogoče v vodi živeče nestvore. V žolodcih luskinarjev so pa že našli uprav čudesne reči. Tako n. pr. je ujel ribič na trnek 175 funtov (1 funt = ½ kg) težko ribo (nemško: Stör) in našel v ribjem želodcu te le predmete: cigaretne dozo, škatlo za sardine, nekaj trnkov, mošnjo s tremi holandskimi goldinarji, kovinasto medajlo in glavo nekega kipa.

Malo čudno se glasi tudi naslednji slučaj: Mlada gospa je zgubila pri vožnji v čolnu po Eylingen jezeru poročni prstan in bila vsled te izgube zelo žalostna ter potrta. Tamkaj, kjer jej je zdrknil prstan v vodo, je bilo jezero zelo globoko in ni bilo niti misliti na kako iskanje. Slučaj je že zmogel na svetu vse mogoče. Nekaj dni za tem je kupila ista gospa 5 funtov težko ščuko, jo je sama pripravljala in zadela pri trebljenju na tollkanj težko pogrešani prstan. Roparska in vedno glad-

Zobozdravnik dr. Franc Martin specialist za zobne in ustne bolezni

Maribor, Slovenska 9 zopet ordinira

na riba je morala v vodo se potapljajoči svetli predmet hlastno požreti in tako se je vrnil po čudnem slučaju ter ovinku nazaj v posest prvotne ter prave lastnice.

Nekaj podobnega je doživel ribič, ki je ribil na trnek z vzvišenega prostora. Zagrabila je za vabo ščuka. V trenutku, ko se je iztrgala, je potegnila močno za drog in pri tem so padli ribičevi naočniki v vodo. 14 dni za tem je prejel od svojega nekdanjega spremljevalca zavojček po pošti. Ko je razvil poslano, so bila njegova pri ribljenju zgubljena očala, a seve nekoliko poškodovana. V zavojju je še bila pismena rešitev uganke. 13 funtov težko »ščuko naočarko« je ujel omenjeni drugi ribič, ki je našel naočnike med ribjimi škrgami.

Da je mogoče ujeti ribo celo s pomočjo motornega kolesa, sta dokazala 2 trnkarja, ki sta zašla v neprijeten položaj. Ena od nju na trnek ujeta ščuka se je zagnala proti drugi strani reke in se je zagostila s trnkom ter motvozom vred bolj globoko med korenine. Vse vlečenje ter cukanje za žnoro je bilo zaman. Slučajno se je pripeljal brat enega ribičev po drugi strani reke na motornem kolesu. Po kratkem sporazumljenju je porinil kolo tik nad mesto, kjer je tičala riba in spustil motor z vso silo v pogon. Ropotanje motorja je tako presenečilo 10funtno ribo, da je hušnila iz skrivališča in že je morala tudi v ribičevo torbo.

Dva ribiča sta sedela ob bregu grajskega ribnika in zalezovala ščuke. Naenkrat se je žnora stresla in že je ni bilo mogoče več izvleči. Oba ribiča sta skušala rešiti trnek z dolgim drogom, kakor ga rabijo gasilci pri trganju goreče strehe. Vlekla sta in natežala in privlekla konečno z zadnjimi močmi iz blata viteški jekleni oklep. Motvoz je peljal skozi izrezo v rami v notrajnost, kjer se je skrivala tudi ščuka, ki je romala z oklepom vred na suho.

Ribič je ujel ribo (Alant), jo spravil v mrežo in jo skrbno zavezano potuknil pod vodo, da bi ostala do odhoda pri življenju. Naenkrat pa začne riba v mreži klofutati ter tolči po vodi, da je pljusnila voda visoko ter na vse strani. Trnkar se je zbal, da bi mu plen ne ušel, zagrabil za mrežo in izvlekel 8 funtov 350 gramov težko ščuko, ki je držala v žrelu ujeto ribo ter mrežo, a je tudi sama plačala drzno požrešnost s smrtjo.

Iz Labe na Češkem je potegnil ribič 20funtno ščuko, jo lopnil s kamnom po glavi, da bi jo ubil in hotel izrezati trnek. Njegova nepazljivost se je prav bridko maščevala. Naenkrat je omamljena roparica zaprla žrelo in en prst prestrašenega ribiča je ostal za vedno v ostri pasti.

Ribič je imel muho na trnku. Za muho je zagrabila žaba, za žabo ščuka. Ko je ribič dvigal plen iz vode, je izvlekel le žabo, ščuka je odplavala.

Pri ribljenju v nemškem Ammer jezeru ob reki Mole je obvisela ribiču na trnku 24funtna postrv. Presrečni ribič ni utegnil, da bi bil izvlekel ujeto s pomočjo žnore, ampak se je kar sam pogнал v vodo in prinesel v rokah orjaško postrv na veliko veselje gledalcev.

Star gospod, kateremu se ni prav sanjalo, kaj je ribljenje na večje ribe, je ujel na trnek velikega solača. Ker plena ni mogel kar tako izvleči, je pritrčil motvoz na čoln in odhitel v vas po pomoč. Imel je še to srečo, da je sullec počakal na trnku tako dolgo, dokler se ni vrnil gospod v družbi kmeta z mfožo, ki mu je spravil orjaka na suho.

*

Iz šale resnica.

(Doživljaj iz afriške džungle.)

Dva angleška raziskovalca sta bila z mnogoštevilnim spremstvom zamorcev na lovu na slone v džunglah osrednje Afrike. S sloni se sicer nista srečala, vendar sta opazovala življenje in kretanje raznih drugih izrednih živali in zverjadi. Posebnost afriških pragozdov in divjin so veliki nosorogi, ki postanejo v slučaju razdraženosti nevarnejši od leva ter slona.

Nekega večera sta taborila Angleža v džungli. Spremstvo je zakurilo dva mogočna ognja, da bi bili varni pred napadi od zverin, ki se boje ter ogibljejo žareče luči. Raziskovalca sta srečala pred svojim šotorom čaj, zamorci so se zabavali glasno po svoje pri ognju.

Pri pogledu na razigrano zamorsko družbo je vprašal eden od Angležev tovariša: »Kaj misliš, bi napravil ti le črni veseljaki, ako bi se začel bližati taboru nosorog?« Nagovorjeni je bil resnega mnenja, da bi neustrašeno zapodil zverjad z gorečimi plamenicami. Tovariš ni verjel in trdil, da je zamorec bojazljivec, ki bi sigurno pobegnil, ako bi se mu bližala nosoroga nevarnost. Glede pravkar omenjenega vprašanja se Evropejca nista mogla zediniti. Enemu je padlo na um in je predlagal: »Kaj se bova prepirala. Pokličiva vsak svojega zamorskega strežaja, ki nama pravkar pripravljata ležišče. Ovijva oba skupaj v najini sivi odeji. Naj se splazita po vseh štirih v bližnje grmovje, odkoder se naj pričneta bližati taboru s posnemanjem strašnega nosoroga. Bova se prepričala na lastne oči, ali je zamorec junak ali zajec.«

Predlog je bil obema po godu. Strežaja sta se smejala šali ter prinesla sivi odeji, ki sta bili res iste barve kakor